

2. Komisia sa domnieva, že spôsob, akým grécke orgány vykladajú a používajú platné právne predpisy v skutočnosti vedie k zákazu predaja „bake-off“ výrobkov, ktoré boli dopečené alebo ohriate, vo všeobecných obchodoch s potravinami (supermarketoch), keďže „bake-off“ výrobky – mylné – podliehajú podľa gréckych úradov zvýšeným požiadavkám, ktoré sa všeobecne vzťahujú na prípravu a pečenie hotového chleba a pekárskych výrobkov.
3. Keďže krátke konečné dopečenie alebo ohriatie mimo priestorov pekárne je špecifickou vlastnosťou, ktorá odlišuje „bake-off“ výrobky od iných pekárskych výrobkov, podľa Komisie použitie gréckych právnych predpisov týkajúcich sa výroby chleba na „bake-off“ výrobky nemôže byť považované za vec týkajúcu sa podmienok predaja v zmysle rozsudku *Keck and Mithouard*, a preto spadá do rozsahu pôsobnosti článku 28 zmluvy ES.
4. Komisia taktiež tvrdí, že väčšina podmienok, ktoré sa kladú na metódu „bake-off“, je jednoznačne neoprávnená a neprimeraná, pretože táto metóda pozostáva len z krátkeho konečného dopečenia alebo ohriatia predpečeného alebo mrazeného, úplne upečeného chleba alebo pekárskych výrobkov. Navyše sa Komisia domnieva, že tieto podmienky sú výnimočne zatažujúce, pretože ukládajú všetkým všeobecným obchodom, aby spĺňali špecifické podmienky pre pekárne.
5. Komisia sa preto domnieva, že Helénska republika neplní svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 zmluvy ES.

Žaloba podaná dňa 18. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-84/05)

(2005/C 93/32)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Konstantinidis a A. Aresu, členovia právneho servisu, splnomocnení zástupcovia, podala dňa 18. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Talianska republika si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce z článku 21 ods. 1 smernice Rady č. 96/61/ES⁽¹⁾ z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia tým, že neprijala potrebné právne predpisy pre dosiahnutie súladu s touto smernicou;
- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 30. októbra 1999.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 257 z 10. októbra 1996, s. 26.

Žaloba podaná dňa 18. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-85/05)

(2005/C 93/33)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: S. Pardo Quintillán a D. Recchia splnomocnení zástupcovia, podala dňa 18. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Talianska republika tým, že neprijala všetky zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,
- zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 22. decembra 2003.

(¹) Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1

Žaloba podaná dňa 18. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-86/05)

(2005/C 93/34)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Schima a D. Recchia splnomocnení zástupcovia, podala dňa 18. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že Talianska republika tým, že neprijala nevyhnutné opatrenia na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2003/32/ES z 23. apríla 2003, ktorou sa zavádzajú podrobné špecifikácie týkajúce sa požiadaviek stanovených v smernici Rady 93/42/EHS (¹) na zdravotnícke pomôcky vyrábané z tkanív živočíšneho pôvodu, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 8 ods. 1 tejto smernice,

— zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 1. januára 2004.

(¹) Ú. v. EÚ L 105, 26.4.2003, s. 18

Žaloba podaná dňa 18. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-87/05)

(2005/C 93/35)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Schima a D. Recchia splnomocnení zástupcovia, podala dňa 18. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že Talianska republika tým, že neprijala všetky zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2003/12/ES (¹) z 3. februára 2003 o zmene zatriedenia hrudných implantátov v rámci smernice 93/42/EHS (²) o zdravotníckych pomôckach, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 1 tejto smernice;

— zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 1. augusta 2003.

(¹) Ú. v. EÚ L 28, 4.2.2003, s. 43.

(²) Ú. v. ES L 169, 12.7.1993, s. 1.

Žaloba podaná dňa 18. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike

(Vec C-88/05)

(2005/C 93/36)

(Jazyk konania: fínčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Huttunen a K. Simonsson, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 18. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Fínskej republike.